

staaet en ikke ringe Uro og Bekymring for, at den nuværende Regering skulde være i Færd med at forlade denne Vej for at søge nøjere Tilknytning til den os nærmest liggende Stormagt, det tyske Rige, under saadanne Former, at det ikke lader sig forene med en streng, ligelig og upartisk Neutralitet. Det har under disse Forhold forekommet de to Højregupper naturligt ad Forespørgslens Vej at give den højtærede Udenrigsminister Lejlighed til at fremsætte en Udtalelse, der kunde hjælpe til at fjerne denne beklagelige Uro i Nationen, og vi have det Haab, at den højtærede Minister vil være i Stand til at give en saa fyldestgørende Erklæring om den udenrigspolitiske Ledelse, at Formaålet med dette Skridt vil blive naaet. Men idet vi fremsætte denne Forespørgsel, vil det være nødvendigt at tage til Udgangspunkt visse Tildragelser, der have virket foruroligende paa Stemningen i Folket i den senere Tid — Tildragelser, som den højtærede Minister og til Dels den øvrige Regering have Lod og Del i.“ (Taleren nævnede derefter følgende 3 „Tildragelser“: 1) Den Erklæring, der i August 1911 udsendtes fra Regeringen angaaende dens Forhold til en meget omtalt Artikel: „Deutschland, Nordschleswig und Dänemark von einem Dänen“ i „Preussische Jahrbücher“ for Maj 1911*), 2) den den 22 December 1911 paa Udenrigsministeriets Indstilling foregaaede Dekorening af den, der i Mellemtiden var bleven udpeget som Artiklens Forfatter, og 3) „Regeringens skæbnesvangre Beslutning om at lade Fredericia-Garnisonen blive i sin gamle By — det største Misgreb, forekommer det mig, som den nuværende Regering har begaaet.“)

Med Hensyn til Garnisonsspørgsmaalet — et Forhold der ikke angaar Udenrigsministeriet — henholdt Udenrigsministeren sig til de Udtalelser, som Konseilspræsidenten var kommen med under Finanslovforslagets første Behandling (se ovfr. pag. 62), hvortil han føjede, »at der ikke fra nogen Magts Side i nogen som helst Form er sket Henvendelser eller Henstillinger til os i denne Sag.«

I øvrigt udtalte Udenrigsministeren sig saavel i Almindelighed om den af Regeringen førte Neutralitets-Politik som særlig om de ovenfor under Nr. 1 og 2 ommeldte specielle Tildragelser, hvorefter J. C. Christensen stillede følgende Forslag om Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen: »Idet Folketinget udtaler sin Tilslutning til

*) Offentliggjort paa Dansk i „Tilskueren“, September 1911.